

כֶּפֶן אָתָּה תְּשׁוֹן, וְנַחֲזֹן הַלְּפָתָח

הַיּוֹם עִילָּוֹן טַבְרִי

חסד | לאהוב ולרדוף

3. מהר'ל, נתיב גמ"ה, א

"כאשר הוא עושה חסד לפנים משורת הדין והוא עושה מדעתו ומרצונו בזה שיק שホール בדרכי השיתות".

4. דעת תבוננות, יח

מה שנוכל להשיג בענין זה הוא, כי האל ית"ש הוא תכלית הטוב ודאי. ואמנם, מחק הטוב הוא להטיב, וזה הוא מה שרצה הוא ית"ש - לבורא נבראים כדי שיוכל להטיב להם, כי אם אין מקבל הטוב אין הטבה. ואמנם, כדי שהתהיה הנטבה שלמה, ידע בחכמו הנשגבה שרואי שיהיו המקבלים אותה מקבלים אותה ביגיע כפם, כי אז יהיו הם בעלי הטוב ההוא, ולא ישאוד להם בשות פנים בקבלם הטוב, כדי שמקבל צדקה מאחר. ועל זה אמרו (ירושלמי ערלה פרק א, הלכה ג), "מן דאכיל דלאו דיליה בהיות לאסתובל באפיה".

5. אורות ישראל אד. ד.

עוצמות החutz של היהת טוב לכל, ללא שום הגבלה בעולם כלל, בין בנסיבות הניטבים ובין באיכותו של הטוב, זהו הגרעין הפנימי של מהות נשמה של לנשת ישראל. זאת היא ירושתה ונחלת אבותה. הרגש הטוב הזה, לפי גדרו, היקפו עמוקו, כן צrisk שיהיה מעוטר בחכמה גדולה ובגבורה כבירה, למען בעת איך להוציאו אל הפעל בכל גוננו. ... זה הטוב הוא הסוד של הנאולה, המוכרחת לבא, הטוב מוכחה לנצח את הכל, והחף העמוק והמושבע של הטוב, והשיקוק הפנימי לו בעצם תוכיות נשמת האומה, המתבלט בתפילה האומה הפנימית, מסמיך לה את הגאולה. "והתוב בעינך עשייה, זה שסמן גאולה לתפילה"

1. מסכת סוטה יד.

"ואמר רבי חמא ברבי חנינא Mai דכתיב "אחרי ה' אלהיכם תלכו" וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה והלא כבר נאמר "כי ה' אלהיך אש אוכלה הויא" אלא להלך אחר מודתו של הקב"ה מה הוא מלכיש ערומים דכתיב "ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור ולבושים" אף אתה הלבש ערומים הקב"ה ביקר חולים דכתיב "וירא אליו ה' באלוני ממרא" אף אתה בקר חולים הקב"ה ניחם אבים דכתיב "ויהי אחרי מות אברהם וברך אלהים את יצחק בנו" אף אתה נחם אבים הקב"ה קבר מותים דכתיב "ויקבר אותו בגיא" אף אתה קבור מותים".

2. פרשות וירא

וירא אליו ד' באלני מקרה והוא ישב פתח האهل כחם הימים: {ב} וַיָּשָׁא עֵינָיו נִירָע והנה שלשה אנשי נצבים עליו וירא נירע לקראתם מפתח האهل ונשתחוו ארצה: {ג} ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בבעליך אל נא תצבר מעל עבדך: {ד} יקח נא מעט מים ווּקְצִיו רְגִלְכֶם וְהַשְׁעִנוּ פֶתַח הַעֲלָה: {ה} וְאַקְתָּה פֶת לְחֵס וְסַעְדוּ לְבָכָם אַחֲרֵי תַעֲבְרוּ כִּי עַל בָּן עַבְרָתָם עַל עַבְדָכֶם וְיִאמְרוּ כִּי תַעֲשֶׂה בְּאָשֶׁר דָבַרְתָּ: {ו} וַיִּמְהַר אֶבְרָהָם הָאָהָל אֶל שְׁرָה וַיִּאמְרָ מַהְרִי שֶׁלֶש סָאִים קְמָח סָלֶת לְוַשֵּׂי וְעַשֵּׂי עֲגוֹת: {ז} וְאֶל הַבָּקָר בְּצָבָר אֶבְרָהָם וַיַּקְחֵ בָנֵו בָקָר רֵך וְטוּב וַיִּתְעַט אֶל הַפָּעָר וַיִּמְהַר לְעַשּׂות אֵת: {ח} וַיַּקְחֵ חַמְמָה וְמַלֵּב וְבָנֵו בָקָר אֲשֶׁר עֲשָׂה וַיִּתְعַט לְפָנֵיכֶם וְהוּא עַמְדָעַלְיכֶם מִתְחַת הַעַץ וַיִּאֲכִלוּ: